

Мѣчно е да ся познае, колко е право това, нѣ знае ся вече, че царь Борисъ живѣлъ много врѣмя още, отъ като ся въцарилъ сынъ му Симеонъ, въ монастыря цѣль прѣдаденъ на избранныя си отшельническы животъ, и да управлява черковж-тж. Той умрѣлъ на 2-ый Маія 906 г.

Другъ монахъ по онова врѣмя ся споманува, извѣстный Българскы писатель, Чърноризецъ Храбъръ; нѣ дѣ и кога е былъ постриганъ нищо не знаемъ, както ся не знае и въ кой монастырь или на друго нѣкое мѣсто ся е подвизавалъ и свършилъ посвященныя си на монашество животъ.

Нѣка споманемъ тука и за по-голѣмыя сынъ на царь Симеона, отъ първж-тж неговж женъ, — за Михаила, както — и за по-малкыя му отъ царь Петра, отъ вторж-тж му женъ, — за Война — Бояна или Баяна. Михаила, кого-то баща му при живѣ искалъ, по наущеніе на тестя си Георгія Сурсувула, да отстрани отъ прѣстола, та да ся въцари Сынъ му Петъръ, както му бѣше вече завѣщалъ и царство-то си, накаралъ да го покалугерятъ и го извадилъ извънъ прѣдѣлы-ты на царство-то си, оставяещъ неопитныя Петра да царува подъ надзора на дѣда му Георгія.

А и Баянъ испослѣ подражалъ байчя си Михаила, та ся постригалъ и ся дрынжалъ въ нѣкакъвъ си монастырь. Той былъ много искусенъ ваятель, живописецъ и ученъ мѣжъ. Ето какво разказва зарадъ него Италианецъ-тъ Лютирандъ: «Баянъ, казва той, толкози е научилъ вълшебнж-тж наукъ, щото въ единъ мыгъ само може отъ человекъ, да ся прѣобрази на влѣкъ или на куче.» По нататѣкъ и за тѣхъ ся не знае нѣщо повече отъ това само, дѣто Баянъ бѣше прибралъ Петровж-тж дщерж Райнж въ пещерж-тж си, за да ѝ избави отъ Сурсувулова сынъ Самуила.

Още по-забѣлжжителенъ отъ до сега казаны-ты Българскы отшельници е Св. Иванъ Рилскый, иноческый животъ на кого-то е останжалъ за образецъ и до днесъ между по-свѣстны-ты наши иноци, нѣсамо въ основанж-тж отъ него Рилскж обитель, нѣ и по сичкы-ты другы наши обители.

Родители-ти на блаженнаго Ивана были хора благочестиви и родомъ Българи; тѣ го родили и въспитали въ село Скрино, татѣкъ нѣйдѣ кадѣ Срѣдецъ Св. Иванъ былъ овчяръ, и нѣмалъ нищо друго, освѣнъ единъ братъ и единъ волъ. И кога-то си наумилъ вече, да ся дрыне въ пустынж-тж, зѣлъ съ себе си и вола, безъ да е знаялъ нѣкой това. Братъ му и селяне-ти го подирили да го търсятъ, и го стигнали тамъ на поле-то Мра-